

ГЛАСНИК УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖАВНИХ ЖЕЛЕЗНИЦА И БРОДОВА У БЕОГРАДУ

Stručno Udruženje Ložaća Državnih Železnica i Brodova u Beogradu

Glasilo Udruženja Kurjačev Državnih Železnica i Brodov v Beogradu.

Kancelarija Udruženja i redakcija lista nalazi se pri ložionici državnih železnica Beograd. Čekovni račun br. 56551.

ГОД. XIII	Издази 12 пута у години. Поједини број 1 динар Годиш. претплата 12 лин.	Izlazi 12 puta u godini Pojedini broj 1 dinar Godiš. pretplata 12 din.	Ishaja 12 krat v letu Posamezna številka 1 din. Letna naročnina 12 din.	Београд 10 Децем. 1936 Beograd 10 Decem. 1936 Beograd 10 Decemb 1936	Број 12

Свима нашим члановима и пријатељима нашег удружења Муслиманске вероисповести честитамо велики празник Рамазан - Бајрам.

Централна управа.

Vsem našim članom in prijateljem našega udruženja katoliške veroispovedi želimo najsrečnejše Božične praznike in Novo leto 1937.

Centralna uprava.

Svima našim članovima i prijateljima našeg udruženja katoličke veroispovesti čestitamo nastupajuće praznike „Hristovo Rodjenje“ i Novu 1937 g.

Centralna uprava.

Свима нашим члановима и пријатељима нашег удружења право-славне вероисповести честитамо наступајуће празнике „Христово Рођење“ и Нову 1937 годину.

Централна управа.

Iz Centralne Uprave

PLENARNA SEDNICA U BEOGRADU

Prema odluci Centralne uprave, dana 26 i 27 novembra 1936 godine održana je u Beogradu plenarna sednica u prisustvu delegata sviju Oblasnih uprava na kojoj je rešavano pitanje poboljšanja naših prinadležnosti i same službe ložača kao i izvršen pregled imovine kojom rukuje Centralna uprava.

Na plenarnoj sednici doneta je rezolucija za Gospodina Ministra saobraćaja i Gospodina Generalnog Direktora i ista je od strane delegata predata Gospodinu Generalnom Direktor Državnih železnica inž. Dimitriju Naumoviću, moleći ga da se on lično kao naš najviši starešina zauzme, da se sadanje prilike ložača kako za prinadležnosti tako i sâm rad ložača zauzme i donesu potrebne odluke, u koliko je to moguće. Gospodin Generalni Direktor i ovom prilikom kao uvek, bio je predusretljiv prema nama ložačima, njegovim najnapornijim službenicima i primajući rezoluciju obećao je da će uvek kao i do sada voditi računa o svojim ložačima.

Posle izvršene predaje rezolucije Gospodinu Generalnom Direktor delegati su se zahvalili i oprostili se s njim, moleći ga ponovo da o ložačima vodi računa, jer je on jedini koji nam uvek izlazi u susret.

U isto vreme predata je rezolucija Gospodinu Generalnom Direktor i za Gospodina Ministra saobraćaja, pošto Gospodin Ministar nije bio u Beogradu, te delegate nije mogao ni da primi i rekao da će istu uručiti Gospodinu Ministru sa njegovim mišljenjem.

Delegati su posle posete Gospodinu Gener. Direktor otišli kod Gospodina Načelnika Mašinskog odeljenja Generalne Direkcije koga su isto tako zamolili za pojedina pitanja i predali mu molbu.

Gospodinu Ministru Saobraćaja i Gospodinu Generalnom direktoru.

REZOLUCIJA

Centralne uprave udruženja ložača državnih železnica i brodova Kraljevine Jugoslavije u Beogradu, koja je done-sena na plenarnoj sednici održanoj 26 i 27 novembra 1936 godine u prisustvu delegata svih Oblasnih uprava našeg udruženja i to:

1) Mole se nadležne starešine da se svi ložači koji su sada, bilo kao radnici ili kao dnevničari, a vrše dužnost regulisanih službenika prvenstveno regulišu, kako bi ovim stekli blagovremeno svoju penziju, da bi sebe i svoju poro-dicu obezbedili kasnije; s obzirom da veliki broj ložača umire od „tuberkuloze“ u najboljim godinama svoga života između 35—40 godina, a to je jedan važan razlog, jer njihovim radom i njihovom nagradom životnim potre-bama skloni su ovoj strašnoj neizlečivoj bolesti usled siromašnosti i slabe hrane. Regulisanjem bi se ložačima dala veća prinadležnost i obezbedila njihova porodica u slučaju smrti ovakvog službenika.

2) Mole se nadležne starešine, da se svima ložačima koji vrše dužnost regulisanog službenika priznaju za penziju sve dnevničarske ili radeničke godine, koje je kao v. d.

ložača u ovom zvanju dug niz godina proveo, jer se oni obično regulisavaju posle 10-15 godina dnevničarske odnosno radeničke službe, te usled bolesti (u tač. 1 ove rezolucije) neće porodica ili sâm ložač steći pravo penzije, pošto mora posle regulisanja otlužiti još 10 godina efektivne regulisane službe, da bi stekao pravo na ličnu penziju. Ovaj razlog smatrati kao činjenicu da se egzistencija bilo ložača ili njegove porodice obezbedi čim pre, da mu se sve godine provedene na loženju lokomotiva priznaju za penziju prilikom regulisanja, ako se to ne može dati za napredovanje.

3) Mole se nadležne starešine, da učine potrebne korake kod Ministarskog Saveta, da se oduzeta prinadlež-nost vrati svima nama službenicima, jer su danas sve životne namirnice i druge potrebe poskupile iz već poznatog razloga a sa ovako malim prinadležnostima i oduzetim porodičnim dodatkom na ženu, ne može se sami službe-nici ishraniti a kamoli svoju porodicu. Trebalo bi učiniti to, da se sve oduzete prinadležnosti zatraže povraćajem citirajući razloge skupoće naročito službenika koji žive u Beogradu i drugim velikim gradovima. Ložači državnih železnica i brodova imaju jednu od najtežih službi državne ustanove, pa baš njima treba kao radnicima i službenicima koji vrše ovu tešku službu dodeliti makar neki veći procenat premije i kilometra od uštede goriva i maziva, uzimajući i razloge zdravstvene prilike i prilike u kojima ložač bedno živi i provodi svoj vek na većitom putu i umoru od naporne službe.

4) Mole se nadležne starešine, da izvole izdati jednom za svagda naredenje svima Oblasnim direkcijama državnih železnica, da se ložači po dolasku s puta u domovnu ložionicu odmah oslobode prisustvovanja namirivanja loko-motiva i da tu službu vrše zato određena lica, jer ima slučajeva da ložač po dolasku s puta čekajući namiravanje i red na rampi satima provodi vreme duže nego što je učinio u odlasku i povratku svoga putovanja. Pravo je, da se ovim službenicima bar u ovom smislu izade u susret i zato izda naredenje. Razlog još jedan, da ložač može po dolasku otići kući i da se blagovremeno odmori i bude spreman za narednu službu uzimajući u obzir naročito vre-mensko doba kada su hladni dani i velike mećave. Ovu službu mogli bi obavljati u većim ložionicama desetari rampe sa svojim radnicima pod nadzorom desetara, koji bi bili i odgovorni za namiravanje svake lokomotive ugljem koji se trebuje trebovanjem.

5) Mole se nadležne starešine da se u sadanj m vilniku za polaganje ispita doda, da ložač može polagati predložački ispit (ispit za v. d. m-vodju), jer je pravo da se i ložaču koji ceo vek provede na teškom poslu — loženju lokomotive — bar kasnije da ovo pravo i priznanje nje-gove naporne službe posle izvesnog vremena službovanja.

6) Mole se nadležne starešine da se odredbe zakona o priznanju pune penzije ložačima egzekutivne službe iz-meni u toliko, da ložač za punu penziju služi 20 a ne 25 godina kako je tada Zakonom o drž. saobrać. osoblju pre-dvideno iz razloga: što ni jedan ložač koji obavlja svoju tešku ložačku službu, nije u stanju da doživi pravo pune penzije, jer u najboljem jeku svoga života usled naporne službe on je sklon obolenju „tuberkuloze“ te na taj način

ovo pravo ne može ni steći. Redak je slučaj, mislimo od sto pet, da doživi punu penziju i pune godine službovanja t. j. 25 godina neprekidnog rada, jer iz navedenih razloga, apsolutno je nemoguće samom ložacu da loži na lokomotivi 25 godina, te iz ovih razloga i drugih teških ložачких okolnosti, molimo da se pri eventualnoj izmeni Zakona uzme u rasmatranje ovaj naš predlog i smanjenje godine službe ložacu za punu penziju.

7) Mole se nadležne starešine da se svi ložачи који су навршили 25 godina neprekidnog rada loženja на локомотиви (egzekutive službe) stave u penziju, računajući im ove i sve godine, koje су провели као радници, дневничари или регулисани службеници. Ако је ово сада немoguće učiniti molimo да се donese Uredba или измене Odredbe саданјег нашег Zakona, како би ložачи могли steći оно што се u ovoj rezoluciji traži.

8) Mole se nadležne starešine да се одузетих 20% од премије, ако је то могуће, нама ložачима врати с обзиром да ložач прима мањи проценат од уштеде горива и maziva т. ј. 35% а машиновода 65% па сматрамо, да због наше напорне теške ložачке службе треба да добијемо повећање премије и километра, било то повећањем процента или повраћајем одузетих 20%, споредних принадлежности.

9) Mole se nadležne starešine, да се изда наредње Oblasnim дирекцијама државних жељезница да издају увећења о položenom предложачком (v. d. m-vode) испиту на захтев v. d. машиновода односно предложача, пошто иста, до сада нису добили, мада су их наши другови тражили.

10) Mole se nadležne starešine да се Pravilnikom о споредним припадљивостима предвиди, да v. d. m-vode (предложачи) т. ј. ložачи који имају ове испите и врше службу ових службеника по станичним маневрима нормалног и узаног колосека не губе — одузима 20% од премије и километра — укупне зарате поред већ одузетих 20% од 1935 године, пошто се раније одузимање 20% од зарате обуставља од 1923 године као v. d. m-vode. Još i jedan plus razlog је овој v. d. машиноводу примају премију са овим одбитком, а казне примају као машиноводу за отворену пругу, те molimo да се и ово узме u rasmatranje.

11) Mole se nadležne starešine, да се ložачима који обављају службу на локомотивама серије 32 Дирекције Загреб, дodelи премија као и на осталим локомотивама, пошто на овим локомотивама два ložача који ложе локомотиву имају по 20%, а машиновода 60% од уштеденог горива и maziva. Molimo да им се дodelи 35% као и осталим ložачима на другим серијама nor. koloseka.

12) Mole se nadležne starešine да издају наредње Oblasnim дирекцијама жељезница, да се ložач не сме напрезати више од 33% јер неке Дирекције и јединице напрежу још ча и више од овог предвиденог процента.

13) Mole se nadležne starešine да се изда наредње Дирекцији Сарајево, да ložач не квачи локомотиву кол. 0,76 за службена кола, пошто се то коси Pravilnikom 64. и 62, већ да то чини зато одређено лице II оделенја.

14) Mole se nadležne starešine да се новчана помоћ за одело исплаћује свима ložачима без обзира да ли је он био бољестан 16 дана u месецу како се то сада ради по изда-

tom naređenju. Ložачи својим радом то право заслужују, па molimo да се по овоме изда потребно наредње.

15) Mole se nadležne starešine да се donese Uredba u smislu čl. 12 i 13 Zakona o 'D.S.O. да се ložач може регулисати и ако није отслужео свој кадар а има године старости за ово регулисање.

Секретар,
S. Djurakić, s. r.

Председник,
M. Čosić, s. r.

Господ. Министру саобраћаја

Београд,

Удружење ложаца државних жељезница и бродова Краљевине Југославије, више година на својим конгресима, доносило је резолуције, које су предаване Министарству саобраћаја и у којима је поред осталог био изложен тежак положај и ложаца Дирекције Речне Пловидбе. Но како су све резолуције, по овом питању остале без резултата, то је Централној управи удружења ложаца државних жељезница и бродова част поднети Вам Господине Министре ову преставку, у којој излажемо битна питања за ложаце Речне Пловидбе, односно њено ниже особље, са учтивом молбом за праведну одлуку по истој.

1) До 1 јануара 1931 године сви службеници Дирекције Речне пловидбе, виши и нижи имали су додаток на породицу у градовима, варошима и варошицама по 150.— динара месечно на сваког члана породице, а на селу по 60.— динара. Од 1 јануара 1931 године правилником о привременим и споредним припадљивостима службеника Речне Пловидбе, овај додаток је умањен нижим службеницима на 60.— динара месечно, не обазујући се где породице станују, док вишим је службеницима остао додаток на истој висини.

Наредбом Министарског Савета године 1930, решено је, да у интересу штедње породични додаток смањи са 10.— динара по члану породице т. ј. од 150.— на 140.— динара, што је свакако требало учинити и Речна Пловидба, међутим Речна Пловидба је нижим службеницима треће групе смањила по 90.— динара по члану т. ј. са 150.— на 60.— динара, без обзира где породица живи. У овој наредби Министарског Савета није било речено, да се једном смањи више а другом мање!

Друга наредба Министарског Савета од 1935 године, о смањењу припадљивости и породичног додатка и овом приликом Дирекција Речне Пловидбе је нижим службеницима овај додаток смањила на 35, 40, 50 и 55.— динара, тако сада ложац, који има по троје деце прима по 50.— динара на свако дете месечно, а преко троје 55.— динара. Дакле ложац је настањен у Београду, и његов старешина исто, и ложац прима 50.— динара док његов старешина 130.— динара на дете. Зашто су овако у овом, само нижи службеници Речне Пловидбе у целој Држави издвојени непознато нам је, али ако је комисија за израду Правилника о привременим и споредним припадљивостима имала у виду неке

тобож олакшице у издржавању породице за ниже службенике, то смело изјављујемо да тога нема, јер нигде не постоји пијаца са посебним ценама за ниже службенике Речне Пловидбе; Ако се мисли на храну коју добијају службеници на броду и ту нижи службеник нема олакшице, јер не добива ни већу количину ни бољу врсту јела од оне, коју добијају виши службеници. Нижи службеник храну плаћа најскупље. Ако се пак као што смо чули мисли, да што смо на објектима у стилном покрету не морамо становати у већим местима, поред пловних река, већ да станујемо у селима, то је неправдо, јер су на истим објектима и виши службеници. Да сви без разлике бродски службеници у већим местима станују, разлог је тај, што је у таквим местима, где се ови више задржавају и једном таквом службенику, који је на броду више месеци, одвојен од своје породице, коју храни и издржава и коју жели видети, пружа се могућност да се види са својима. Ако му се у томе у сусрет излази ствара се код њега љубав за установу и воља за рад.

Напоследку, породични додатак је помоћ која се даје службенику за исхрану његове породице, а она је свуда једнака изузимајући код нижих службеника Дирекције речне пловидбе.

Године 1932 Дирекција речне пловидбе ради штедње у буџету поред смањења припадности превела је ниже службенике са 5—8 година службе из регулисаног својства у дневничаре у којем се својству исти ложачи и данас налазе. Мислимо да не постоји нити је икада постојао код нас ма какав законски пропис како би се једанпут већ стечено право могло одузети дотичном службенику без ма какве кривице, као што је то у овом случају урађено. Овим поступком Дирекције речне пловидбе су ови нижи службеници двоструко оштећени: прво што им је убивена свака нада коју су до тада у службу полагали, да ће кроз службу осигурати себе и своју породицу, јер то је једним потезом срушено; друго ови службеници су и материјално погођени, јер им је пензиони фонд приликом превођења у дневничаре повратио до тада уложени члански улог са 25% одбитка од његовог муком зарађеног новца.

Од 1932 године па до данас није регулисан ни један ложач речне пловидбе чак ни на она места која су упражњена пензионисањем, отпустом или смрћу ложача, док се остали службеници често регулисавају и унапређују. У последње две до три године почела је Дирекција примати нове ложаче такозване „надничаре“ са платом-дневницом од 25.— динара и када му се обуставе разни одбитци као: болеснички, и посмртни фонд, порез и др. често прима 21.— динар дневно. Сигурно не постоји у Београду или ма где ни код једног предузећа и фирме радник са овом дневницом, већ већом. Када се узме у обзир напорни рад једног бродског ложача и његова одговорност, да ли је ово привилно?

На основу изложеног Централној управи удружења ложача државних железница и бродова, част је замолити Вас Господине Министре да изволите издати наређење да се реше ова питања:

Да се ложачима Речне пловидбе изједначи поро-

дични додатак са вишим службеницима, јер је неправдо да у једној јединој државној установи постоји неједнак породични додатак на штету оних службеника, који су економски најбеднији а врше најтеже послове.

Да се одмах приступи регулисању ложача, првенствено оних који су били регулисани, па после преведени у дневничаре без икаквих разлога за то, и да им се признају све године које су ма у коме својству провели у служби Речне пловидбе, с тим да се премиска резерва исплати у што мањим ратама, а да Пензиони фонд у исгу урачуна и оних 25% одбивених од улога при превођењу у дневничаре.

Да се ложачи надничари унапреде за ложаче дневничаре по положеном ложачком испиту како би им се законска могућност дала за даље напредовање.

Достављајући Вам Господине Министре напред изложена питања и жеље ложача Дирекције Речне Пловидбе у Београду, ми смо уверени да ћете наредити да се овом оправданом тражењу што пре изађе у сусрет, и у тој нади остајемо Вам захвални Господине Министре.

Са особитим поштовањем,

Секретар,
С. Ђуракић, с. р.

Претседник,
М. Ђосић, с. р.

Каж треба ведети о покојникah

С тем чланком бomo појаснили, vsaj в главнем, каж мора vsак услужбенец ведети о оsebних иn родбинских покојникah.

Redни услужбеници, урадници, званичници иn служителји добе правико до покојнине, кадар в тем званју одслужико најманј 10 лет (глеј § 121 Закона о државнем саобраћајнем особљу). В та рок се вштеје туди служба, в katerи је некдо пребил в других урадних, заводних али установah, toda под погoјем, да со служили з истим званјем.

Medтем се па в та рок 10 лет не рачуна час, katereга је пребил урадник в државни служби кот контрактualни, погодбени урадник али дневничар. То се пра ј, да се призна за покојнине само час регулиране службе. Vsled tega би морали придни, вестни иn способни дневничарји прити в одговарјоча званја, да би се могли болј без skrби посветити својему poklicу.

Slужба урадничких приправников се рачуна кот активна, oзиroma урејена, ко ти услужбеници добе одговарјоча групо. Vse doslej па се јим доба не призна за покојнине. То се прави, да је njihov položaj манј угоден од званичников иn служителјев. Али ни примера, да урадници-приправници по дољчени доби приправничке службе не добе одговарјоче место, toliko је потребно ведети.

Naša законodaja је поскрбела, да делавце наших прометних установ заварује за случај болезни, nesposobnost за службу али случај смрти. В то сврхо је на подлаги § 288 Z. о д. с. о. предписан посебни правилник за делавце државних прометних установ. С тем правилником со урејене плаче, покојнински склад иn остали службени одношaji делавцев, katerи изполњујејо погоје tega правилника.

За sedaj со остали в тежкem položaju писарнички днев-

ničarji. Toda mi upamo, da se bo tudi njihova situacija mogla uspešno rešiti.

Z dosegom pravice do pokojnine prevzame država ogromne in trajne materialne obveze. To velja posebno za uradniške družine, katere velikokrat desetletja uživajo pokojnino po očetovi smrti, ozir, moža, bivšega uradnika. Vsled tega je ustanovljen „Uradniški pokojninski sklad“, kateri bo po določenem času iz svojih sredstev izplačeval rodbinske pokojnine.

Uradniški pokojninski sklad vodi Državna hipotekarna banka, potom direktije samostalnih fondov — pod posebnim nadzorstvom Min. financ. Tako je obrat tega fonda dvignjen do visoke državne službe in važnosti.

Da bi se stvoril potreben kapital za plačevanje rodbinskih doklad, so določeni stalni dohodki, prispevki pokojninskega sklada: 1) celokupen dohodek prvega meseca novopostavljenih uslužbencev; 2) prva mesečna razlika po napredovanju v skupino ali periodski povišek; 3) stalni mesečni prispevki uslužbencev; 4) obresti kapitala tega fonda; 5) disciplinske kazni v denarju; 6) stalni mesečni prispevek pravih uslužbencev brez razlike. To velja isto tako za uslužbenca na razpoloženju ali v pokoju. Aktivni, ozir, upokojeni državni prometni uradniki imajo pravico do rodbinske pokojnine iz uradniškega pokojninskega sklada, če so vplačevali v ta sklad najmanj pet let in umrli kot uložniki istega. To se pravi, da se v uradniški pokojninski sklad mora brezpogojno ulagati do dneva smrti aktivnega ali upokojenega uslužbenca, če hoče rodbina po njegovi smrti uživati pokojnino. Za rodbinsko pokojnino se računa samo čas, kolikor je uložnik plačeval odgovarajućih prispevkov.

Uslužbenec vlagatelj, kateri je odpušćen ali je dal ostavko na državno službo, nima več pravico vlagati v uradniško-pokojninski sklad, a to ni slučaj z upokojenim uslužbencem, kateri mora tudi po upokojitvi vplačevati v sklad, da bi v slučaju njegove smrti rodbina mogla dobiti in uživati rodbinsko doklado. Ali, po želji in na zahtevo odpušćenega uradnika ali tistega, ki je dal ostavko na državno službo, mora mu omenjeni sklad vrniti dotlej plaćane prispevke. No, tak uslužbenec-vlagatelj v sklad, izgubi pravico, da se mu čas, za katerega se mu vrnejo prispevki iz Pokojninskega sklada, računa za rodbinsko pokojnino pri ponovnem nastopu v drž. službo. Medtem nima pravice za vrnitev vlog v sklad tisti, kateri je izgubil drž. službo prej, preden je napolnil 5 let drž. službe, ali ima pravico, da se mu pri eventuelni vrnitvi v državno službo računa čas prejšnjega vlaganja za rodbinsko doklado. V slučaju smrti vlagatelja prej nego je izpolnil 5 let vlaganja, kakor tudi v slučaju smrti vlagatelja, kateremu je služba prenehala radi ostavke ali odpustitve, ima njegova rodbina pravice na vrnitev vseh vplaćenih vlog, samo nima pravico, če so vloge vrnjene samim vlagateljem. Rodbine, ki uživajo pokojnino, niso dolžne vlagati v pokojninski sklad.

Osem let po ustanovitvi uradniškega pokojninskega sklada se bodo iz njega izplaćevale rodbinske pokojnine. Vse dotlej se bodo pa pokojnine izplaćevale iz državnih sredstev, kar predstavlja ogromne izdatke.

Pri sastavljanju Zakona o d. s. o. se je zakonodajalec oziral na pravne in humane principe. Zato je v § 140

Zakona predvideno da, uslužbenec, če zboli tako da postane nesposoben za nadaljno službo prej nego dobi pravico do pokojnine, a ima već kot tri leta regulirane službe, a mora biti radi tega odpušćen, lahko dobi 30% svojih dohodkov, če je prizadeti reven in nesposoben za kakšno drugo delo in zaslužek. Tudi če uslužbenec umre prej nego ima 5 let a po treh letih regulirane službe, more dobiti njegova rodbina pod omenjenimi pogoji 20% uslužbenschkih prejemkov. Od te dobrote ni izkljućen nobeden, če so izpolnjeni gornji pogoji.

Osobne pokojninske doklade se regulirajo službenim potom ko se uslužbenec upokoji. To delo opravi direktija kateri uslužbenec pripada. Uslužbenec mora pripraviti vse kar je potrebno za podpis g. Min. za promet.

Rodbinske doklade se rešujejo na prošnju prizadetih družin. Prošnje se ne kolkujejo. Ne plaćajo se takse, a prošnje se pošiljajo direktiji, v kateri je pok. uslužbenec služil, a radi hitrejše rešitve rodbinskih pokojnin podpisuje zato pooblašćen oblastni ravnatelj.

Za rodbinske pokojnine so potrebni naslednji dokumenti in postopki: prošnja vdove ali sirot če nima mater. Če so otroci mladoletni, napravi prošnju varuh. Prošnji se priloži poročni list, mrliški list bivšega uslužbenca, krstni list otrok, ki imajo pravico do pokojnine. Potrdilo občine, da je vdova živela z možem v skupnem gospodinjstvu do njegove smrti in da se ni zopet poročila. Potrdilo občine, da vdova in otroci niso v službi. Potrdilo, da rodbina ne uživa nobene podpore in potrdilo, da vdova ni kaznovana za uećastna dela. Dobro je, da se vsi ti dokumenti prilože prošnji v duplikatu, da se ne izgublja čas s prepisovanjem.

Tako opremljene prošnje se prilože oblastnemu ravnateljstvu, katero bo rešilo vprašanje pripadajoće pokojnine. V prošnji se mora povedati, kje bo družina živela, da bi se ji dostavljala pokojnina. Če se tako postopa, se na pokojnino ne bo dolgo čakalo, niti je potrebno kakšno posredovanje. V slučaju dodelitve naprej omenjene osebne ali rodbinske podpore, se mora poleg že omenjenih dokumentov nabaviti tudi potrdilo o bolesti dveh državnih ali privatnih zdravnikov na posebnem obrascu zdravniške zbornice.

Poleg redne pokojnine ali podpore, obstoja zakonska možnost, povećanja osebne ali rodbinske pokojnine kakor da bi imel omenjeni uslužbenec v odredjenem momentu še 10 let službe. To je slučaj težke telesne poškodbe ali nesrećnega slućaja ali smrti po poškodbi pri kakšni nesreći, če je uslužbenec ni zakrivil. (Vidi §§ 126 in 152 Zakona o d. s. o.). Za takšno beneficijo je potreben poseben odlok Min. saveta.

Če se uživalci rodbinske pokojnine ne strinjajo med seboj, morejo zahtevati delitev pokojnine na dele. Če je član rodbine mladoleten, se more delitev izvršiti le s pristankom sodnika-varuha radi varstva mladoletnikov.

Dobro je vedeti, da se vdovi in hćerkam vlagateljev v U. pok. fonda radi ponovne omožitve oziroma udomaćitve morejo po prošnji katero se mora predati pred stopanjem v zakon, izplaćati enkrat za vselej triletne pokojninske rodbinske doklade, katere jim gre do. Res je, da je s finanćnim zakonom za proraćunsko leto 1936-37 doloćeno, da se ta pokojnina more izplaćati v višini dveletnega in ne triletnega

zneska. Ali finansični zakon velja le leto dni. Po tem letu stopijo v veljavo zopet stalne določbe Zakona o d. s. o. Ta odredba je zelo umestna, ker s tem omogoča dostojno udomačitev ženskih otrok, a država se reši trajnih obvez.

Po pravilnikih se pokojnina uživa le v mejah naše države. Izjemoma se lahko uživa pokojnina tudi v inozemstvu s posebnim dovoljenjem le v upravičenih slučajih.

Osební upokojenci izgubijo pravico na pokojnino, ko izstopijo iz jugosl. državljanstva, ali če stopijo brez dovoljenja Ministarstva za promet v službo tuje države. Če bodo obsojeni s sodbo rednega ali disciplinskega sodišča na izgobo pokojnine. Če taki upokojenci nočejo stopiti v slučaju njihove reaktivacije v službo oziroma vrnitve v službo.

Vdova izgubi pravico na rodbinsko pokojnino: Če izgubi naše državljanstvo; če bo kaznovana za delo zaradi katerega tudi uslužbenec izgubi pravico na osebno pokojnino; če stopi v državno ali javno službo, ali samo dokler je v službi. Ta odredba velja tudi če dobi štípendio. Vdova izgubi pokojnino tudi če se zopet omoži.

Otroci izgube rodbinsko pokojnino iz istih razlogov, radi katerih izgubi pravico na isto vdova, a moški otroci, če postanejo polnoletni — i izjemo, če se redno šolajo ali pri vojakih (stalni kader) in to s potrdilom, da se uspešno uče, oziroma da so pri vojakih a to najdalje do 23 leta starosti. No če so moški otroci tudi po tej starosti nesposobni za stalni zaslužek, a so revni, bodo dobivali rodbinsko pokojnino dokler nesposobnost oziroma revščina traje.

Osebné pokojninske pristojbine teko od prvega prihodnjega meseca, po mesecu, v katerem je uslužbenec razrečen dolžnosti, a rodbinske pokojninske pristojbine pripadajo od prvega prihodnjega meseca, v katerem je ulagatelj, bivši uslužbenec, umrl, po katerem se tudi dobiva pravica na rodbinsko pokojnino.

Za pravilnosti in hitrejši obračun pokojnine pri finansičnih oblasteh, morajo uslužbenci zahtevati obračun o prejemkih aktivnih dohotkov od svojih enot.

V slučaju, da ima nekdo pravico do dveh pokojnin — a to more biti omožena žena ali hčerka uslužbenca, ne moreta dobivati obe pokojnini. temveč samo večjo pokojnino.

Povsem razumljivo je, da poleg zneskov pokojnin osebni in rodbinski upokojencev pripada tudi odgovarjajoća rodbinska draginjska doklada. Ta doklada varira; po uvidevnosti in potrebi oblasti; je manjša, more biti večja ali se sploh ukine. Sedaj je ta doklada velikokrat večja nego pokojnina, posebno če so v vprašanju osebne ali rodbinske pokojnine nižjih uslužbenecv.

Povdariti se mora socialna-humana stran zakona. Gre za hčerke naših uslužbenecv, katere radi udaje izgnbe pravico na rodbinsko pokojnino po očetovi smrti, katere, čo ostanejo vdove, dobijo zopet pravico na prvotno pokojnino le z dokazi morajo potrditi, da vdova po smrti svojega moža nima pravice do pokojnine, niti drugih sretstev za življenje. Glavno je, da jim je mogoće. da zopet pridobe izgubljene pravice. Takšen slučaj se rešuje kakor vsaki drugi slučaj rodbinskih pokojnin,

Zanimivo je povdariti, da je zakon ločenke isključil iz mogočnosti vrnitve v prejšnje stanje — pred možitvijo. To je vsekako upravičena mera, ker bi se drugače dogajale česte in velike zlorabe od žensk, ki uživajo pokojnino, ker

bi se jim dala prilika, da se rešijo zakona in vrnejo na uživanje očetove pokojnine, če bi jim zakon ne bil več po volji.

Kakor se iz navedenih dejstev vidi, naš zakon o d. s. o. se more prištevati v red modernih in naprednih zakonov, četudi je stopil v veljavo v času, ki ni bil za take stvari najprikladnejši. Vendar se more zameriti zakonu, ker je odvsel otrokom rodbinske pokojnine, če umre mati-uslužbenka. Ta pripomba je upravičena, če se upošteva, da je življenje sedaj tako težko in komplicirano, da morajo stopati tudi žene v državne službe poleg moških.

Mi ne vidimo pravnih in moralnih razlogov, da otrok pokojne uslužbenke-matere, katera je pošteno služila državi, ne more dobiti pokojnine po smrti matere, če otok nima očeta niti drugih sredstev za življenje. Zakaj potem uslužbenka vlaga v Uradniški pokojninski sklad, odkoder se izplaćuje rodbinske pokojnine? Zato naj se ta zakonska pomanjkljivost popravi v smislu pripomb. Drugače bi ostala prava anomalija: nalagati ženam uslužbenkam vse redne uslužbenske dolžnosti, a ne zajamčiti jim vse odgovarjajoće pravice.

Analogno gornjemu bi se moglo govoriti tudi o tem, da je zakonodajalec izključil od užitka oziroma dedščine rodbinskih pokojnin, uslužbeniške stariše, katere so vzdrževali njeni umrli otroci — uslužbenci. Vsekako ta zakonska pomanjkljivost nima argumentov, s katerim bi se mogel braniti in uoravtčiti. Zanimivo je, da se mora povdariti, da zakon za srbske železnice iz leta 1910 ni poznal te praznine, kar bi se moglo pričakovati z ozirom na sodobnost zakonodaje.

Pisec teh vrstic je hotel čitatelje seznaniti z bistvom pokojninskih vprašanj, katera brezdvoma zanimajo vse državne uslužbence brez razlike — seveda samo na kratko, a v najboljši veri do službe, bodoći zakonodaji in samim uslužbencem. Zaradi tega upamo, da se bodo uslužbenci-čitatelji lista zadostno poslužili s tem člankom, da ga bodo razumeli in povsem pravilno pojmovali in se tudi po njem, kolikor je to mogoće, ravnali — in to je bil tudi glavni namen članka.

Uspeh, kí pa ní uspeh

Pod naslovom »Izvojujte-pristopimo« je v 21 šte. glasnika jugosl. nacionalnih železnićarjev izšel članek, o katerem je treba, da edino prava, naša poklicna organizacija izreče svojo sodbo. Kakor že večkrat, je seveda Glasnik tudi topot poln hvale o uspehíh, kakršne so njihovi člani že navajeni spravljati pod streho. Že omenjeni članek s ponosom povdarja, kako da je izključno uspeh Udruženja pridobitev pravic do režijskih voženj v neomejenem obsegu. Iz preteklosti vemo, kako je vsako posredovanje posameznikov bilo brezuspešno. Skupno delo bi pać rodilo sadove, toda vi, nacionalni železnićarji, ste ga dosledno odklanjali. In ker se sedaj hvalite z izključno vašim uspehom, naj še povdarimo, da je bil sistem birokracije zmerom tak, človeku nekaj vzeti, od tega pa po malem spet vraćati. Takšen uspeh pa je jalov neuspeh, čeprav bi bilo povrnjeno, kar je že enkrat pridobljeno, bilo vzeto.

Prepričani smo, da je izboljšanje režijskih voženj zasludivnosti sedanjega režima in g. prometnega ministra. Gospodje Zvezarji i sestavi pravilnika najbrž niso imeli posebnega vpliva. In ker se trkate na svoja socialna prsa, naj vas spomnimo na krivice, ki so se dogajale železničarjem in upokojencem v preteklosti. Kot najmočnejša organizacija ste pretakali zanje vedno krokodilove solze, v praksi pa ste pokazali pri Bolniški blagajni drž. železnic kaj znate. Vsi redni in družinski člani občutimo, da imajo Zvezarji v tej velevažni ustanovi večino in odločujočo besedo. Pred volitvami so potočili mnogo črnila za obljube, kaj vse bodo izboljšali itd. Ko so pa zasedli bolniško blagajno, na svoj socialni, pardon nacionalni čut izvedli v praksi tako, da so podaljšali čakalno dobo za zdravljenje v zdraviliščih od enega na tri leta! Ali ni morda tudi to vaš uspeh, Zvezarji? Vsaka tuja država skrbi, da se v določenih zdraviliščih nevarne bolezni čim prej ozdravijo in tako prepreči njih širjenje. Pri nas seveda, je pod zvezarsko komande potrebno nujno zdravljenje nemogoče.

Da so se iznebili v bolniški blagajni še neodvisne kritike, so Zvezarji z novim pravilnikom z dne 15. maja 1936 vzeli upokojencem celo volilno pravico ter jih tako uvrstili med drugovrsne državljane. Prepričani smo, da bo g. minister, brez vpliva Zvezarjev, tudi to krivico popravil. Zvezarski Glasnik naj le piše po svojem, v javnem življenju lahko vidimo vsi divjo gonjo med sebičneži in dlakocerci, ki boj za svoje umazane interese skrivajo pod krinko visoko donečih fraz.

Prizadeti.

Служба код Речне Пловидбе је државна.

У конкретном случају жалбе једног службеника Дирекције Речне пловидбе, а према мишљењу Министарства саобраћаја М. с. бр. 18085 од 22 септембра 1936 године — управник Поморства и речног саобраћаја на основу §§ 41 и 55 Уредбе о организацији Министарства саобраћаја и саобраћајне службе изволео је донети под У. п. и р. с. бр. 12387 од 26 септембра 1936 године решење: да је служба код Речне пловидбе Краљевине Југославије државна служба, а њени службеници државни службеници Р. п. бр. 63991-36

НАРЕДБЕ

Број 96. — Непоштовање наредбе Господина Министра саобраћаја о забрани торбарења у возовима

Установљено је од извесног времена да возно особље — кондуктери и возовође — а и ревизори возова толерирају торбарење и просјачење у возовима, продају намирница, хладних јела, разних пића и остало, иако је то забрањено Железничком саобраћајном уредбом (Ж. С. У.) § 11, а нарочито је ова забрана наглашена Наредбом Господина Министра саобраћаја М. с. број 24144-28, објављена у Службеним новинама број 2-1928 год.

Службеници — кондуктери, возовође а и ревизори возова којима је поверено непосредно извршење и при-

мена ових прописа, не само да ово дозвољавају, већ и лично учествују у куповини воћа, јела и пића. Продајом ових артикала ствара се расположење музиком и песмом где и возни службеници учествују заједно са путницима и тиме занемарују своју дужност, што доводи у питање безбедност саобраћаја.

Ко се убудуће од службеника огреши о извршење ових наређења и даље дозвољава ове непрописне радње, а у возу наиђе продавац, продавца удаљити од војње и предати полициским властима а службеника сменити са те дужности и ставити под дисциплински суд по § 193 тач. 8 Закона о државном саобраћајном особљу.

Ово наређење доставити на потпис свима службеницима и у станицама извешати на видно место, а контролни органи имају се најсавесније старати о његово извршење.

Генерални директор,
Димитрије Наумовић, с. р.
Г. д. бр. 110488-36

Измена чл. 47 и 57 Правилника споредних припадности службеника држ. саобраћајних установа

На предлог Министра саобраћаја Г. д. бр. 19189-36 Министарски савет под М. с. број 877 од 27 октобра 1936 године одобрио је следеће исправке Правилника споредних припадности службеника државних саобраћајних установа:

Члан. 47.

Други став овог члана брише се па уместо њега нови став има да гласи:

„Дневничари, в.д. регулисаних службеника, радници, који су одлуком надлежног старешине одређени за стално вршење дужности регулисаних службеника имају право на километражу онако, као и регулисани службеници чију дужност стално врше, ако имају предиспит за оспособљавање за ту службу.“

Члан 57.

Трећи став овог члана мења се и има да гласи:

„Дневничар, који врши дужност регулисаног службеника, радник, који је одлуком надлежног старешине одређен за стално вршење дужности регулисаних службеника и има предиспит за оспособљавање за ту службу има право на пријем ове награде као и службеник чију дужност врши.“

На ово решење Министарског савета дала је и Главна контрола своју сагласност под Бр. 129268 од 2-ХI-1936 године.

Г. д. бр. 119900/36.

Zahvale

Članov, ki so prejeli bolniške podpore, podpore oziroma posmrtnine od oblastne uprave Ljubljana.

Bolniško podporo oziroma podporo so prejeli naslednji člani: Podobnik Anton, Štrubelj Jože, Lisjak Franc, Vizjak Mihael v i iz Ljubljane in Vinčar Josip iz Maribora v skupnem znesku Din' 1100.—

Posmrtnino je prejela žena člana Trojer Josipa v zpe-
sku Din. 1500.—

Vsi, ki so te podpore prejeli, so se lepo zahvalili ob-
lastni upravi Ljubljana.

Ljubljana, dne 25. novembra 1936.

Персоналне ствари.

Унапређења

Решењем Г. Министра Саобраћаја од 16 септембра
1936 године, унапређени су и наименовани:

При дирекцији Београд.

За званичника II категорије у I групу.

За ложаче Амбрух М. Матија, Димитријевић Д.
Никола, Козма Т. Јосип, Лунгур М. Милош, Лукић Л.
Јеремија и Симић Ђурђе, ложачи званичници II кате-
горије II групе.

У другу групу

За ложаче: Ђурић Т. Милан Јокић С. Јован, Мир-
чић Ј. Душан, Олах А. Михаило, Пап А. Стјепан и Ша-
роши К. Адалберт, ложачи звањ. II кат. III групе.

(наставиће се)

Исплаћивање новчане помоћи члановима Обл. Управе Београд.

За време од 23 маја до 1 децембра 1936 год. и то:

1) Станку Граовићу, болесничка помоћ динара	110.—
2) Милану С. Јовановићу, болес. помоћ „	300.—
3) Круну Софкаревићу, посмрт. за дете „	250.—
4) Данилу Рељану, правна помоћ „	1500.—
5) Матеји Кремеру, новчана помоћ, „	500.—
6) Тихомиру Јовановићу, болес. помоћ „	400.—
7) Драгољубу Живковићу, болес. помоћ „	500.—
8) Милети Радосављевићу, посмрт. за дете „	250.—
9) Живојину Јеретићу, правна помоћ зашт. „	1500.—
10) Богомиру Крстићу, болесничка помоћ „	310.—
11) Животи П. Николићу, прав. пом. зашт. „	300.—
12) Димитрији Станчуловићу, прав. помоћ „	600.—
13) Стојану Смиљковићу, посмрт. за дете „	250.—
14) Трајку Златановићу, посмрт. за дете „	250.—
15) Тодору Шкундрићу, болесничка помоћ „	600.—
16) Митру Симоновићу, болесничка помоћ „	170.—
17) Ристи Јањевићу, посмртнина за жену „	1000.—
18) Ђорђу Ђорђевићу, болесничка помоћ „	110.—
19) Драгољубу Николићу, болесн. помоћ „	180.—
20) Богомиру Крстићу, болесничка помоћ „	300.—
21) Милану Николићу, подигнут сп. у Ск. „	1500.—
22) Чедомиру Станковићу, подиг. сп. у Туп. „	1500.—
23) Милоју Ђорђевићу, болесничка помоћ „	110.—
24) Стевану Рису, болесничка помоћ „	105.—
25) Чедомиру Павловићу, посмрт. за жену „	1000.—
26) Милану Стојановићу, болесничка помоћ „	600.—
27) Тихомиру Јовановићу, болесн. помоћ „	410.—
28) Милану С. Јовановићу, болесн. помоћ „	300.—
29) Гаврилу Панајотовићу, болес. помоћ „	205.—

30) Ђири Тасићу, правна помоћ заштита „	400.—
31) Јездириу Нешићу, болесничка помоћ „	175.—
32) Боривоју Костадиновићу, болесн. пом. „	170.—
33) Николи Милићу, болесничка помоћ „	150.—
34) Цветку Недељковићу, посмрт. за дете „	250.—
35) Тихомиру Јовановићу, болесн. помоћ „	600.—
36) Драгољубу Петковићу, болесн. помоћ „	500.—
37) Богомиру Крстићу, болесничка помоћ „	70.—
38) Трифуну Д. Марковићу, болес. помоћ „	670.—
39) Светиславу Јанковићу, болесн. помоћ „	190.—
40) Стевку Стојановићу, болесн. помоћ „	215.—
41) Стевану Ујвари, лож. болесн. помоћ „	150.—
42) Драгољубу Живковићу, болесн. помоћ „	550.—
43) Радосаву Станимировићу, болесн. помоћ „	150.—
44) Боривоју Костадиновићу, болесн. помоћ „	150.—
45) Милану Антићу, болесн. помоћ „	405.—
46) Николи Дуганчићу, болесн. помоћ „	150.—
47) Димитрији Ђорђевићу, посмрт. за дете „	250.—
48) Драгољубу Чубраковићу болесн. пом. „	355.—
49) Тихомиру Јовановићу, болесн. помоћ „	170.—
50) Стевану Ујвари, болосн. помоћ „	150.—
51) Мице Јовановићу, болесн. помоћ „	265.—
52) Петру Димовићу, болесничка помоћ „	205.—
53) Тодору Димитријевићу, болесн. пом. „	150.—
54) Светозару Петровићу, правна помоћ „	500.—
55) Јовану Танићу, болесничка помоћ „	110.—
56) Миладину А. Вукосављевићу, бол. пом. „	750.—
57) Вулу Смиљанићу, болесн. помоћ „	250.—
58) Вељку Петровићу, болесн. помоћ „	175.—
59) Фрањи Вајнеру; болесн. помоћ „	200.—
60) Божидару В. Николићу, болесн. помоћ „	340.—
61) Добровоју Крстићу, болесн. помоћ „	150.—
62) Цветку Николићу, болесн. помоћ „	100.—

Укупно Динара 24.175.—

Пензиснисање

Наш колега и добар друг Фердо Рајторовић, ложач
званичник II категорије I групе стављен је у пензију
дана 31-VII 936 године.

Именовани је ступио у железничку службу 2 ок-
тобра 1900 године. Испит за ложача положио 1908 го-
дине. Регулисан 1-VII-1911 године. Рођен 18 октобра
1875 године.

Као службеник-ложач био је свесан своје дужно-
сти — напорне ложачке службе и као такав дочекао
своју пензију, што му његове све колеге и чланови
Обласне Управе Сарајево, као и сви ми остали ложачи
желимо дуг живот у мировини на добро њега и њего-
ве срећне породице.

Именовани приликом пензионисања као наш акти-
ван члан до пензије изјавио је да ће и даље остати
члан удружења.

Обавештавамо чланове ради знања.

Секретар Обл. Упр. Сар.

Бечир Деговић, с. р.

Претс. Обл. Упр. Сар.

Ћамил Лисак, с. р.